

РЕШЕНИЕ

№ 814

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9963** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 39114 от 01.11.2022 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 179078 от 29.08.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/ от полицейски орган при 05 Районно управление /РУ/ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юрк. М. Д., срещу Решение № 3102 от 10.08.2022 г., постановено по административно наказателно дело № 12101/2021 г. от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице с рег. № 22933-1150/14.08.2021 г., издадена от полицейски инспектор на 05 РУ - СДВР на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, с която е наредено задържането на А. Н. Д., ЕГН: [ЕГН] за срок до 24 часа.

В жалбата си касаторът твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва се извода на районния съд, че при издаване на процесната заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на фактическо основание за задържане на лицето. Твърди се, че след като е посочена правната квалификация на престъплението, то са налице мотиви,

обосноваващи издаването на административния акт, като се излагат подробни съображения в тази насока. Моли съда за отмяна на оспорения съдебен акт, а заповедта да бъде потвърдена като законосъобразна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В проведеното съдебно заседание по делото касаторът - полицейски инспектор при 05 РУ към СДВР, се представлява от юрк. А., която моли съда да уважи касационната жалба на основания, изложени в нея и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът - А. Н. Д. се представлява от адв. Б., който моли съда да остави оспореното съдебно решение в сила. Не претендира направените по делото разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор М. заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 18-и касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 14.08.2021г. сутринта А. Д. и свидетелите Н. Д. - също притежаващ разрешително за индивидуален лов и А. Б. - председател на ловно - рибарската дружинка, тръгнали на лов в ловище „П.“. А. Д. носел със себе си гладкоцевна ловна пушка марка С. 12 cal с номер 179909. А. и свидетелите се придвижвали с автомобил марка „Д. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Д.. Тъй като денят напредвал, а ловът не бил успешен, около 10:00 часа решили да се преместят в друг район. Докато пътували, Д. и свидетелите видели, че в полето има приклепнал хищник, Д. спрял автомобила, взел пушката си и слязъл, за да види какво е животното. Доближавайки до него, видял, че това е куче. Възприел, че животното няма поставена спъвачка в областта на лакетната става, както и че има външни белези на бяс. Жалбоподателят решил, че се касае за скитащо куче, произвел два изстрела по посока на животното и го умъртвил.

По същото време в близост преминавали полицейски инспектор при 05 РУ -СДВР И. И. заедно с Г. Д. и Н. И. - също служители в 05 РУ - СДВР, назначени като П. 443. Полицейските служители възприели действията на Д., спрели патрулния автомобил и пристъпили към проверка на А. Д. и лицата в паркирания в близост автомобил рег. [рег.номер на МПС] .

Със Заповед за задържане на лице рег. № 2293з-1150/14.08.2021г., издадена от И. И. - полицейски инспектор при 05 РУ - СДВР, на основание чл. 72 ал. 1 т. 1 ЗМВР А. Н. Д. бил задържан на 14.08.2021г. в 10:30 часа и бил транспортиран до сградата на 05 РУ - СДВР. След задържането на лицето му било извършен личен обиск на основание чл. 80 ал. 1 т. 1 ЗМВР. Д. предал с протокол за доброволно предаване притежаваната от него ловна пушка. Бил извършен и оглед на местопроизшествие, с който като първо действие по разследването на основание чл. 212 ал. 2 НПК, било образувано ДП № 1168/2021г. по описа на 05 РУ - СДВР за престъпление по чл. 325б ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

Районният съд е приел, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му и в предвидената от закона писмена форма. За да отмени

административния акт обаче съдът е приел, че в заповедта не е посочено фактическо основание за задържане на лицето, не са посочени данните, които сочат вероятната съпричастност към извършеното престъпление по чл. 325б, ал. 1 от НК.

Настоящата касационна инстанция намира оспореното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

Първоинстанционният съд е изяснил изложената по-горе фактическа обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, съображенията, за които се възприемат изцяло от настоящата инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2, изр. последно АПК препраща към тях.

Заповедта за задържане на лице, издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, а самото задържане е принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания.

В случая действително административният орган не е посочил осъществилите се факти, които са обосנוвали необходимостта от прилагането на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, което е нарушение на чл. 59 ал. 2 т. 4 от АПК и основание за отмяна по чл. 146 т. 3 АПК. В случая изцяло липсват посочени дори и бланкетно обстоятелства, които са обосновали задържането на лицето. Формалното посочване на законовата хипотеза за постановяване на задържането по чл. 72, ал. 1 ЗМВР, не е достатъчно да се счита изпълнено изискването на за посочване на основанията за задържане. Цитирането на текст от НК не отговаря на редица релевантни въпроси - кога и по какъв повод е извършено евентуалното престъпление по цитирания текст и какви са фактите, установяващи съставомерността му. За обосноваване на правото на органа да упражни предоставеното му правомощие в рамките на неговата дискреционна власт и за осигуряване възможността на адресата на акта да защита правата си, е следвало в заповедта за задържане да са описани конкретни фактически обстоятелства, обуславящи издаването на заповед за задържане в приложената от полицейския орган законова хипотеза.

По гореизложените съображения съдът приема, че обжалваното съдебно решение не е засегнато от пороци, съставляващи касационни основания по чл. 209 АПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3102 от 10.08.2022 г., постановено по административно наказателно дело № 12110/2021 г. от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.